

תלמודו בידו

דף מה עמוד ב

א] לר' יוסי, לאיזה צורך היתה מערכה שלישית על המזבח החיצון ? [מדף מה.]

ב] לר' מאיר, לאיזה צורך היתה מערכה רביעית על המזבח החיצון, ומה דעת חכמים בזה ?

ג] מהי "הצתת אליתא", והיכן מציתים ?

ד] איברי עולה שפקעו מעל האש לרצפה, או קטורת שפקעה מעל המזבח הפנימי, האם מחזירים אותם ?

ה] מהיכן נוטלים אש להדלקת המנורה בכל יום, ומניין ?

א] לצורך קיום האש, וממנה לוקחים אש כשאש המערכה הגדולה דועכת.

ב] ר' מאיר: להקטיר עליה אברים וחלבים של קרבנות מאתמול שלא ניתנו על המערכה בלילה, או שלא נשרפו לגמרי.

חכמים: מקטירים על המערכה הגדולה של היום. ועד שמסדרים את המערכה, מסדרים על המזבח על הכבש או על הסובב (כדי שלא יפסלו בלינה).

ג] הצתת עצים דקים, בהם מבעירים את אש המערכה הגדולה בכל בוקר. ההצתה היתה נעשית בראש המזבח, ואין להדליקם למטה ולהעלותם אחר כך. לר' יהודה, שנאמר "והאש על המזבח תוקד בו".

לר' יוסי ור' שמעון, שנאמר "ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח". [לר' יהודה, פסוק זה מלמד שההצתה היא על ידי כהן הלוכש בגדי כהונה].

ד] איברי עולה: מחזירים, שנאמר "אשר תאכל האש את העולה על המזבח". קטורת: אין מחזירים אותה. ש"העולה" חוזרת "על המזבח", ולא על קטורת שפקעה.

ה] מן המזבח החיצון. שנאמר "אש תמיד תוקד על המזבח", כלומר "אש תמיד" היינו המנורה [שנאמר בה להעלות נר תמיד] תודלק מן האש שעל המזבח. - אלמלא הפסוק, היתה סברא שמביא ממזבח הזהב שבהיכל הסמוך למנורה. כשם שלקטורת לוקח אש מן הסמוך להקטרה, והיינו המזבח החיצון.